

PODER (8) *sb m*

Tekst nie oznacza ó oraz é.

sg N poder (3). ◊ I poder(e)m (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Biała, lniana, długa do kostek szata liturgiczna kapłanów Starego Zakonu [poderis, tunica talaris – długa suknia aż do samych pięt Mącz 307c; poderis – żupan vel dolaman. Talaris tunica: hoc est, vestis ad talos usque demissa, quae adhaeret corpori, et ita arcta est, et strictis manicis, ut nullo omnino in veste sit ruga, et usque ad crura descendit Calep; do kolan, po kolana suknia, do pułgoleni, do kostek – poderis vestis, talaris vestis Cn] (8) : á w pośrodku świecznikow onych vyrzałem podobnego iákoby ku fynowi człowieczemu odzianego poderem/ á przepalánego pod pierliámi lznurem złotym. RejAp 12; Otho był [Syn człowieczy] miedzy siedmiá świecznikow obleczony poderem RejAp [13]; Poder byłá to v kápłanów ftáre⁸⁰ zakonu lszátá s płoithná białego lníánego lpráwiona/ á podobno ná kftáth tego dziś komzá to iákás przezywáią. RejAp [13]v, [13], [13]v [3 r.], Ee3.

W charakterystycznych połączeniach: obleczony poderem (3), odziany, opasany.

SBu